

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

Ilepos

3 d.

Ketvirtadienis

Nr. 78 (4118)

Kiliminių

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Pilnėja daržinės ir tranšėjos

Pravažiavome pirmadienį Surdegio kolūkį skersai išilgai: visur pakelėse kilometriniuose juostomis nusidriekusių džiūstančių žolės pradalgės. Skubėk tik ją vartyti ir doroti! Dažno mechanizatoriaus ar kito kolūkiečio veide pastebėjome nuovargį: juk iš penies darbuotasi šeštadienį, sekmadienį. Poilsis bus tada, kai užklups lietus. Ir tai ne visiems: žolės miltų gamintojai dviem pamainomis trūšia be pertraukos, bet kokių orų sąlygomis.

Būtent šiame bare — granulinių gamyboje — surdegiečiai labiausiai pasistūmėjo į priekį. Kol šios eilutės bus išspausdintos, kolūkis bus įpusėjęs žolės miltų gamybos užduotį. Pagal jos tempus surdegiečiai iki šiol buvo atsilikę rajone tik nuo levanikiškių ir žengė vieną gretoje su „Lenino keliu“

kolūkiečio žolės dorotojais.

Zaliųjų granulinių gamybai Surdegyje vadovauja pašarų cecho viršininkė Veronika Šteponavičiūtė. Įrengimus prižiūri mašinistai, turintys daugelio metų darbo stažą bei patirimą: Algis Pilkauskas, Vladas Bernadišius (pirmoji pamaina), Albertas Pačinskas ir Kazys Kaminskas. Agregatas ir granulatorius nestabdomi dūžia po keleto parų, kol prisireikia ką nors paremuntuoti. Žolė šiam cechu pjauna ir smulkina, taip pat keisdami pamainomis, mechanizatoriai Andrius Diminas ir Romas Kaminskas. Būna tokių atvejų, kai šiedu vyrai nespėja prišienauti pakankamai žaliosios masės. Kad agregato neektų stabdyti, smulkinta žolė nedelsiant atvežama iš tolimesnių laukų, kur ji pjaunama silosui. Šitaip organizavus darbus, kolūkiečiai sandėliuose jau sukrauta 210 tonų žolės miltų bei granulinių, dar 70 tonų pristatyta valstybei, taigi, įvykdyta du trečdaliai jų pardavimo užduoties. Kasdien granulinių atsargos sandėlyje papildomos 15–20 tonų.

Lygia greta įtemptai darbuojasi šieno ir šienainio gamintojai. Penkių šienapjovių tarpe plačiausias pradalgės rėžia Benediktas Masilionis, vairuojąs savaeigį šienapjovę. Kaip ir daugelyje ūkių, itin įtempta darbų grandis — pradalgė vartymas, nes šiam darbui geros technikos stokojama. Pastarosiomis dienomis, paleidus į darbą 4 vartytuvus, anot kolūkiečio vyr. agronomo P. Balčiūno, žolės džiovinimas paspartėjo.

Smulkindamas šienainiui žaliąją masę, našiausiai pasidarbavo Rimas Uždra, valdantis savaeigį smulkintuvą. O viso šiam darbui buvo pritaikyti 5 įvairių markių smulkintuvai. Smulkintai masė, vežti į tranšėjas buvo pasitelkta nemaža automašina. Ypač sparčiai ją vežė mechanizatorius Jonas Plėta, prie galingo traktoriaus K-700A prikabinęs 2 stambias priekabas.

Iki šiol kolūkyje suslėgta apie 2000 tonų šienainio. Tikimasi, jog darbų sparta užtikrins neblogą jo kokybę. Šiame bare trūsių vyrų grandis dabar per-

rikuojama siloso gamyba. Žolės konservavimui numatyta panaudoti benzoinę rūgštį. Iš pernykščių metų patyrimo įsitikinta, jog tai labai vertingas konservantas, išsaugąs silose bemaž visas maisto medžiagas. Ypač ši rūgštis tinka ankštinių masės konservavimui.

Sienui skirta žolė beveik visa presuojama. Sparčiausiai šioje grandyje darbuojasi mechanizatorius Antanas Labakojis, kuriam patiktas K-453 markės presas. Dirbant atokiau nuo daržinių, ne visada transporto premonių vairuotojai spėja laiku sugrįžti ir važiuoti greta šio presuotojo. Todėl dalis ryšulių išmetama į pievą, pasakui surenkama rankomis. O iš kitų senesnio tipo keturių presų ryšulių krovimas iš viso nemechanizuotas. Gerai, kad kolūkiečiams į pagalbą čia atėjo kolūkyje slovyklaujantys Vilniaus 23-osios mokyklos moksleiviai. Ryšuliai baigia džiūti ant aktyviosios ventiliacijos ardynų.

Sutelktomis šimtų kolūkiečių, vietinių ir sostinės moksleivių pastangomis vis labiau tuštėja pievos ir ganyklos, pilnėja daržinės ir tranšėjos.

D. Binkys

„K. d.“ koresp.

Silutės hidraulinių pavarų gamykla nedidelė, tačiau jos tiekama produkcija labai reikalinga daugeliui įmonių. Silutiškiai vieninteliai šalyje gamina hidrovartiklius ir hidrostiprintuvus.

Jau antri metai, kai gamykla negauna nė vienos reklamacijos. Sparčiai didėja produkcijos su kokybės ženklu gamyba.

NUOTRAUJOJE: šaltkalvis-bandytojas Darbo raudonosios vėliavos ir „Garbės ženklo“ ordininkas Jonas Užpelkis kartu su šaltkalviu bandytoju Vladimiru Salaniū priėmė išbandomą hidrovartiklį.

B. Aleknavičiaus (ELTA) nuotr.

Ateinančių metų duonai

Vos suvežus pagrėbs-tas. „Gimtosios žemės“ kolūkiečio mechanizatorius Vilius Lukavičius išvarė dobilienoje pirmąsias vageles. Šį arimą numatyta sukultivuoti, atkartoti ir po to ruošti kviečių sėjai.

Pabaigus šienavimą, į artojų gretas kolūkyje žada įsijungti mechanizatorius Jonas Pranskevičius, vairuojąs galingą K-700A markės traktorių. Tada arimo tempai paspartės.

B. Danauskas

Kolūkiečiai

○ Vykdydami socialistinius įsipareigojimus Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečio garbei, Vilniaus pramonės įmonių kolektyvai šiemet liaudies ūkiui patiekė virš plano produkcijos už 15,8 milijono rublių. Tai beveik dešimtadaliu daugiau negu per tą patį praėjusių metų laikotarpį. Trečdalis pramonės gaminių išleidžiama su valstybinių kokybės ženklų. Ypač gerų rezultatų šioje srityje pasiekė liaudies varlojamų prekių gamintojai.

○ Beveik po šimtą tonų presuoto šieno ant aktyviosios ventiliacijos įrengimų kasdien sukrauna Panevėžio rajono „Atžalyno“ kolūkiečiai.

Žemdirbiai. Čkyje per para pagaminama dešimt tonų žolės miltų. Daugiau kaip tūkstantį hektarų šienautinių plotų atžalyniečiai numatė sudoroti iki liepos pirmosios dienos. Čkyje užsibrėžta pagaminti 1200 tonų šieno, 1600 tonų šienainio, daug žolės miltų ir ankstyvojo siloso.

○ Alytaus rajono Daugų žuvininkystės ūkio kolektyvas per keiserius šio penkmečio metus beveik ketvirtadaliu padidino paukštienos gamybą. Vien šiemet valstybei bus parduota daugiau kaip 600 tonų antienos. Sėtinios antienos vienu metu laikoma daugiau kaip 50 tūkstančių vandens paukščių.

○ Automatą, kuris pakelčia trejas įrastas stakles, Vilniaus TSRS 50-mečio kuro aparatūros gamykloje paleido novatorių grupė. Tai tik viena iš 3500 techninių naujovių, kurias nuo penkmečio pradžios sukonstravo ir pritaikė įmonės kūrybinės minties žmonės. Ju indėlis į dešimtojo penkmečio taupyklę — beveik keturi milijonai rublių.

○ Autokarų vairuotojais, krovimo mechanizmu operatoriais tapo Alytaus „Dainavos“ siuvimo fabriko pagalbinių darbininkai. Visi produkcijos ir žaliavos sandėliavimo bei transportavimo darbai čia mechanizuoti ir automatizuoti.

○ 200-tūkstantuoju abiturientu gamybininku, pokario metais respublikoje užbaigusiu vidurinį mokslą, tapo Kauno „Audimo“ fabriko brigadininkė R. Kazakevičienė. Darbo ir mokslo pirmūnei, aktyviai visuomeninėi kei įteiktas jubiliejinis atestatas.

○ Vilniaus dailės salone atidaryta Lietuvos TSR prekybos ir pramonės rūmų pramoninė grafikos paroda. 35 respublikos dailininkai pateikia daugiau kaip 150 darbų.

(ELTA)

Sparčiau šienauti griovius ir pakeles

Sis aktualus klausimas buvo apsvaistytas rajono LDT vykdomojo komiteto kovos su piktžolėmis, augalų ligomis ir kenkėjais visuomeninės inspekcijos posėdyje, kuriam pirmininkavo rajono LDT deputatas, šios inspekcijos viršininkas, „Pirmyn į komunizmą“ kolūkiečio pirmininkas J. Stasiukonis.

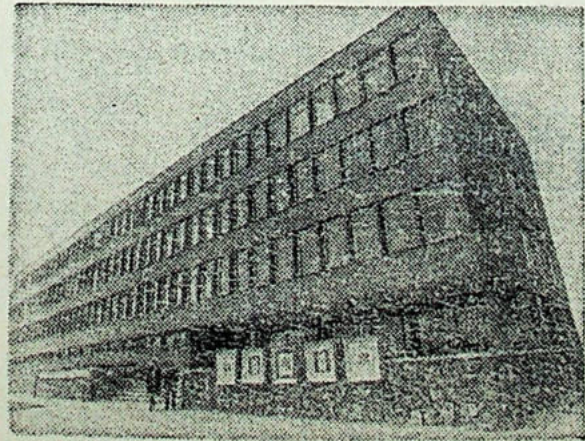
Apie griovių ir pakelių šienavimo eigą posėdyje atsisakė Anykščių MSMV vyr. inžinierius K. Valiulis, MEV vyr. inžinierius V. Raišelis, Autokelių eksploatavimo linijinės valdybos viršininkas R. Kuzma.

Įvykusiame pokalbyje, kuriame dalyvavo rajono žemės ūkio valdybos viršininkas pavaduotojas P. Marcinikas ir rajoninio gamybinio agrocheminio žemės ūkio aptarnavimo susivienijimo pirmininkas R. Dailvė bei šios valdybos specialistai, buvo pažymėta, jog rajone atsiliekama su griovių ir pakelių šienavimu. Apie 200 km melioracijos griovių, arba trečdalią užduoties numatytos apimtį, dar turi nušienauti MEV žmonės. O MSMV darbininkai iš esmės tik pradėjo šienauti griovius pagal

sudarytas su rajono ūkiais sutartis. Likę šienauti nemaža rajono pakelių. Autokelių valdyba neturi sukomplektuoti šiam darbui tinkamos technikos. Ji šių metų pabaigoje gaus rotacinę šienapjovę ir pageidautų įsigyti MTZ markės traktorių.

Posėdyje buvo nuspręsta, jog griovių ir pakelių šienavimą tikslinga užbaigti per šio mėnesio pirmąją dekadą. Įmonių vadovai ir specialistai pageidavo, kad šį darbą atliekant, jiems į talką ateitų rajono ūkių žmonės. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad ūkiuose nėra atliekamos darbo jėgos, buvo rekomenduota ryžtingiau pasitelkti šienavimui miesto žmones, atostogaujantį jaunimą. Pasitaisė atvejų, kai kolūkiečiai ir valstybinių ūkių darbininkai, šienavę pakelės juostas (prie Anykščių — Kavarsko plento), griovius paliko nenušienautus. Ūkių vadovams rekomenduota taip organizuoti darbus, kad pakelės ir grioviai būtų ištiesai nušienaujami, nepalikant piktžolių.

„K. d.“ inf.

Pagrindinė Pabaltijos zonos paukštininkystės bandymų stoties mokslinio tyrimo darbo kryptis — kurti naujas broilerinių paukščių veisles. Tam sudarytos geros sąlygos.

Pagrindinė mokslinio tyrimo darbo baze tapo naujai pastatyta eksperimentinė paukščių ferma. Trisdešimtyje paukštūnų dabar auginama 60 tūkstančių suaugusių paukščių ir 200 tūkstančių prieauglių.

Neseniai naujose patalpose įsikūrė selekcinės-genetikos, lesinimo technologijos, mokslinės-techninės informacijos skyriai, centrinė ir imunogenetikos laboratorijos, skaičiavimo centras.

NUOTRAUJOJE: naujieji Pabaltijos zonos paukštininkystės bandymų stoties rūmai

A. Dilio (ELTA) nuotr.

Tamsi lapkričio naktis. Sutaru metu, pavieniu, kad jokio įtarimo niekam nesukeltų, į Kazio Baltušniko klėtelę susirinko keturios. Be klėtelės šeimininko, į pagrindinės partinės kuopelės susirinkimą tąsyk atėjo Juozas Zilinskas, Petras Sargautas, o jauniausiojo iš jų dvidešimtmečio Stanislovo Stulginskio atmintyje ta vienminčių suelga išliko visam gyvenimui. Trumpas buvęs pokalbis. Draugai, pasirinkę sunkų išbandymų kelią, priėmė Stanislovą į komunistų šeimą. Ir taip 1933 metų pabaigoje Juostininkų kaimo partinė kuopelė vienijo keturis kovotojus, pasiryžusius slapta, įžvalgiai kiti kaimiečių širdyse kurstyti neapykantos išnaudojimui ir priešpataliui. O kuopelės sekretorius Kazys Baltušnikas visad ramiai, kiekvieną žodį tarsi pasverdama, primindavęs bendraminčiams, kad prisilaikyti geležinės drausmės, kad ne vienas nebandytų intis koki nors veiksmų be jo žinios. Juk kiekvienas neapgalvotas žingsnis galėjo sukelti skaudžias pasekmes, policijos sekli įtaria.

Juostininkiečiai komunistai gerai suprato, kad tik griežta konspiracija padės išsaugoti jų jėgas. Kazys Baltušnikas jau turėjo sukaupęs tokios sudėtingos kovos prieš išnaudojimą patirtį. Dar būdamas emigracijoje, jis aktyviai dalyvavo pažangiojo sąjūdžio, priklausydami

mas Argentinos lietuvių socialistų sąjungai. Gyvenimiškai patirtis, klasių kovos nuovoka ir idėjiniai įsitikinimai tiesiog diktavo ir jam, ir kitiems pagrindininkams nerastą įstatymą — niekad neprarasti budrumo. Apie tai Kazys Kiekvienas primindavęs Stanislovui Stulginskui ir Juozui Zilinskui, kai tik, susitikęs su jais nuosalesnėje vietoje, įteikdavo partijos atsisaukimus ar kitą užduotį pavesdavo atlikti.

Prisiminimų gijos sugrąžina personalinį pensininką Stanislovą Stulginską į tas praėties dienas, ir šį sykį, kai mudu kalbamės, susėdę užstalėje, jo buvo jaukiam kambaryje. Daugiaaukštį namą, dar ne taip seniai statybinių rankomis pastatytą, beveik Panevėžio pakraštyje, Beržų gatvėje, jau padabino šalimais prasiskleidusių alvų žiedai. Ir jų svaiginanti aromata tą saulėtą ir vėjuotą dieną galėjo pajusti kiekvienas.

O su panevėžiečiais ir mano pašnekova, ir Kazis Baltušnikas siejo gana artimi praėties kovų ryšiai. Kazys gaudavęs užduotis per partijos Panevėžio paraizito komiteto instruktorių Henriką Bencikovičių. Iš panevėžiečių į Juostininkų komunistų rankas patekdavo ir partijos atsisaukimai, kurie paskleisti įžiebėdavo valstiečių širdyse neapykantą išnaudojams, sukelėdavo jiems šviesesnio rytojaus viltį.

Prisimena Stanislovas Stulginskis tokią pat vaiskai, žalia medžių lapija išsidabinusią 1936 metų pradžios vasaros dieną. Tąkart pas jį, buržuazinės kariuomenės ryšių kuopos kareivį, tarnavusį Panevėžyje, atvyko Juostininkiečių partinės kuopelės sekretorius Kazys Baltušnikas. Susitiko prie netoliese kareivinių esančios akmeninės bažnytelės, kurioje karo kapelionas laikydavęs pamaldas. Nuosaliau prisėdę,

išsikalbėjo apie gyvenimą, o išsiskiriant Kazys įkiso į Stanislovo kišenę suvyniotą popierių „lobį“ ir tepasakė: „Čia pasitvarkyk!“.

Stanislovas išsyk suvokė kokię čia popieriai ir tik nušisypsojo.

O kitos dienos rytmeiv. įtūžę karininkėliai jau žniukštinėjo po kareivines. Bet taip ir nesuostė, kas gi galėjo paberti Komunistų partijos atsisaukimus.

savaitė, kai susitikęs Stulginską Kazys Baltušnikas pasakė:

— Ateik šiąnakt pas Zilinską. Reikalas yra. Apie pirmą valandą...

Sutaru laiku Stanislovas, apvyniojęs apavą skudurais, kad pėdsakus užmaskuotų, išsirušė pas gretimai gyvenusį kaimo viduryje Juozą Zilinską. Padaržiais, kai jau kaimas buvo kietai įmigęs, atėjo ir Baltušnikas. Išsi-

IŠBANDYMŲ KELIU

S. Vinciusas

Į Juostininkų pieno prėmimo punktą beveik kasdien iš Raguvos atveždavo juostininkiečių ir aplinkinių kaimelių valstiečių prenumeruojamus laikraščius.

Zmonės, atnešę į punktą pieną, atgal grįždami į namus pasiimdavo „Lietuvos ūkininką“ ar kitą jiems priklausančią leidini. Stanislovui Stulginskui vienąsyk kilo mintis: ar nepabandyt tik, progai pasitaikius, partijos atsisaukimų įkišt į laikraščius, sudėtus ant staliuko punkto priemenelėje? Pasitarė su Kaziu Baltušniku. Sis sumanymui pritarė, bet įspėjo: „Būk atsargus“.

Kai pienininkė Merkienė į šalia pieno prėmimo punkto pakalnėje esantį darželį išėdavo lysvių paravė, o pašalinio žmogaus nė vieno nebūdavo, Stanislovas nepastebimai įsprūdavo į punkto atdargą priemenelę ir savo sumanymą atlikdavo. Pavyko porą sykų. Bet dažniau, kad įjartimo nesukeltų, su panašiu tikslu čia nedrįso lankyti.

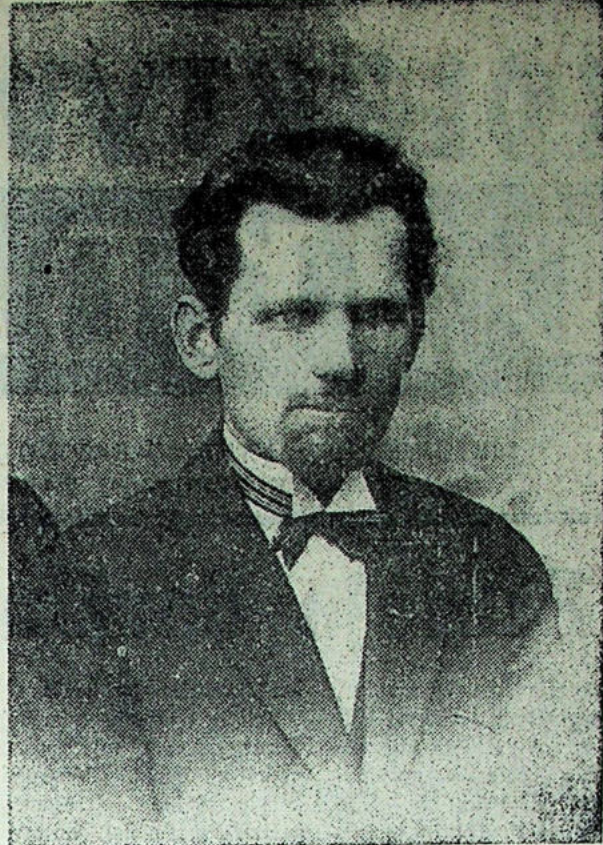
„Pavasario gaivus dvelksmas jau jautėsi aplinkui. Iki 1937 metų Gegužės Pirmosios buvo belikusi kokia

traukęs iš užu švarko paslėptą raudoną vėliavą. Įsai ir išklojo „paslaptį“. Reikia vėliavą iškabinti vidurnaktį, šventę pasitinkant. Užduotis pavadama Stanislovui ir Juozui.

O proga kaip tik tinkamiausia — įjartimas Kaziui Baltušnikui, kurį, beje, policijos agentai labiausiai sekėdavo, atkris. Juk tų švenčių išvakarėse pas giminaitį — Raguvelės girininką Karosą ruošama kažkokia tai baliuška ir Kazys į ją jau pakviestas. Apsitarę nusprendė, kad geriausia būtų vėliavą iškabinti prie pat kelio Juostininkai — Raguva. Titeikių kaimelyje, ant radijo antenos, nes ščia esanti Blaudožio trobėlė buvo tuščia ir jos šeimininkas išsikraustęs gyvent į Raguva.

Gegužės Pirmosios rytmetį žmonės pamatė ant radijo antenos plevėsuojančią raudoną vėliavą. Bet po šio drąsaus juostininkiečių pagrindininkų iššūkio laisvės pavergeiams, apskrities žvalgybininkai sustiprina sekimą.

Ir štai vasarą pas pien-

TSKP narys nuo 1933 metų Kazys Baltušnikas.

ninke Merkienę apsigyveną vyriškis. Po kaimą pasklido kalbos, kad tai esąs Merkienės pusbrolis, atvažiuojęs palostogauti. Tik tas „pusbrolis“, nieko neveikdamas, vis slampinėdamas ir į plėtesnę kalbą su niekuo nesileisdamas, jau ilgokai viešnagėję užsibuvo. Kaziui Baltušnikui ir kitiems juostininkiečiams komunistams kilo nerimas. O netrukus paslaptinimo užuolaida atsiskleidė.

Merkienė, malyt, anksčiau įbauginata ir kurį laiką tylėjusi, vistiek vienąsyk ryžosi.

Atėjo ji pas Baltušniką į namus ir atvėrė širdį.

— Gal ir užsigaust, kad atėjau perspėti. Bet pas mane apsigyvenęs Panevėžio žvalgybos agentas. Taigi pasisaugokit...

Tokia žinia, be abejo, priverė juostininkiečius komunistus kuriam laikui atidėti numatytą partinį susirinkimą, nes suoslę agentas, ko gero, praneštų apie tai į Panevėžį ir pasekmės galėjo būti liūdnos.

Ties daugiau

Apie specializaciją ir koncentraciją

Rokiškio rajono partijos komiteto posėdžių salėje įvyko Rokiškio ir Anykščių rajonų kolūkių, tarybinių ir valstybinių ūkių bei kitų žemės ūkio organizacijų pirminių partinių organizacijų sekretorių seminaras, skirtas gamybos specializacijos ir koncentracijos, tarpukinių susivienijimų ryšių tobulinimo, socialinių uždavinių kaimo sprendimo bei kitoms aktualioms klausimams. Pasitarimą įžanginiu žodžiu pradėjo ir visus supažindino su Rokiškio rajono tarpukinių susivienijimų veikla, ūkių specializacija LKP Rokiškio rajono komiteto pirminis sekretorius V. Asaciovas. Lietuvos TSR žemės ūkio ekonomikos mokslinio tyrimo instituto direktoriaus pavaduotojas V. Narbutas savo pranešime išsamiai išanalizavo mūsų respublikos tarpukinių susivienijimų veiklą, jų privatumus ir trūkumus, apibūdino gamybos specializacijos ir koncentracijos ateitį. Partinių organizacijų uždavinius, sprendžiant socialinius klausimus

kaimo, pranešime gvildeno Buivydžių tarybinio ūkio techninio dėstytojas V. Mickus. Kaip pabrėžė pranešėjas, kaimo žmogui būtina sudaryti visas tinkamas darbo ir buities sąlygas, kuo plačiau mechanizuoti visus darbus, kovoti už gražią aplinką, buities kultūrą.

Apie Obelių tarpukinio susivienijimo pirminių partinių organizacijų veiklą plečiant tarpukinius ryšius, kovojant

Po to seminario dalyviai lankėsi kai kuriuose Rokiškio rajono ūkiuose. Visi susidomėję apžiūrėjo kolūkių „Tikruoju keliu“ mechanizacijos kiemą, kuris yra vienas geriausių ne tik Cedasu tarpukiniame susivienijime, bet ir Rokiškio rajone. Daug gerio, idomaus abiejų rajonų partiniai aktyvistai išvydo, lankydami „Garbės ženklo“ ordino Onušio tarybiname ūkyje. Susitikime su partinių organizacijų sekretoriais dalyvavęs Onušio tarybinio ūkio direktorius Povilas Rimkus pasakojo apie vidukinės specializacijos kryptis ūkyje, apie tai, kaip onuškiečiai bendradarbiauja su Vokietijos Demokratinės Respublikos Erfurto apygardos Arnštato rajono Berslebens žemės ūkio kooperatyvo darbuotojais, daug dėmesio savo kalboje skyrė žemdirbių darbo ir poilsio sąlygų gerinimo klausimams.

Susidomėję visi apžiūrėjo šio ūkio muziejų, pabuvojo Juodupės vilnionių audinių fabriko „Nemunas“ poilsavietėse. Po to įvyko seminario aptarimas, kuriame dalyvavo abiejų rajonų atsakingi partiniai darbuotojai, pirminių partinių organizacijų sekretoriai.

Vyt. Bagdonas

PO SAVO IR KAIMYNŲ KIEMUS PASIŽVALGIUS

Visapusiškai vystytis ir tobulėti žmogui reikia ne tik duonos. Jam reikia visų kultūrinių, buitinių patogumų, gražios aplinkos. Neatsitiktinai rajono vykdomojo komiteto posėdyje buvo tartasi, kaip reikia ūkininkauti, kad žemė duotų ne tik maksimalią naudą, bet ir nuolatios gražybės, kaip kuo daugiau susitvarkyti aplinką, kurioje gyvename ir dirbame.

Vykdamas priimtą sprendimą, neseniai buvo suorganizuota labai įdomi išvyka po rajono ūkius. Jos tikslas — pažiūrėti, kaip gyvena ir tvarkosi kaimynai ir parodyti savo kiemą. Išvykoje dalyvavo rajono ūkių vadovai, aplinkinių Tarybų pirmininkai kartu su rajono vadovais. Kelionė prasidėjo nauju sąjaltu Troškūnu link. Tuoj pat už Anykščių miesto rirai, abipus kelio, visu akį patraukė „Svyturio“ kolūkių rūnėtingai idirbiu laukai ir vešlūs pašėliai. Šios dienos maršrutas vedė per Anykščių rajono lygumas. Šioje zonoje beveik visi laukai masyviai erdvūs, lygūs. Čia yra kur įsisinaginti mechanizatoriams, valdantiems plačią arealą. Vienas no kito ūkių vadovai ima mikrofoną į rankas ir kiekvienas pasakoja apie savo ūkio pasiekimus ir bėdas. Po to — trumpas aptarimas. Neretam ūkio vadovui teko paraudonoti dėl piktžolėto, blogai idirbiu lauko ar ne vietoje pamėsio padargo. Kaip nėra absoliučiai vienodo ūkio, taip skirtingi ir čia dirbantys bei

vadovaujantys žmonės. Vienas vadovas konstatuoja faktus, šykščiai pasakoja apie aplinkos tvarkymo darbus. Kitas — pilnas kūrybinių minčių, sumanymų, ir pasidaro aiški, tokio ūkio perspektyva visiems besiklausantiems.

Kaip kino juostoje keičiasi pasėlių laukai, gyvenvietės, gamybiniai centrai, miškai. Visur matyti žmogaus triušio rezultatai. Vienur tas darbas labai kruopštus, sąžiningas, kitur paviršutiniškas, neįsibaigtas.

Apsukę ratą per Viešintą, Surdegį, Troškūnus, atsiradome prie Kavarsko. Visuo met yra malonu apsilankyti „Atžalyno“ kolūkių centre ir gyvenvietėse. Čia visada rasi daugybę gėlių, pavzdindą lyarką. Šio ūkio geri keliai, o miškai — tarytum didžiulis parkas, kuriame gerai jaučiasi, miško fauna. Yra ko pasimokyti iš ūkio vadovo A. Zibučio. Tačiau ūkio agronominės tarnybos dar ne viskas padaryta, kad tokie erdvūs melioruoti ir nemelioruoti laukai brandintų kuo gausesnį derlių.

Pirmos dienos kelionę užbaigėme vėl „Svyturio“ kolūkių laukais. Daug energijos įdėjo ūkio vadovas K. Zigas ir visi švyturiečiai, kad jų ūkyje būtų gera, jauku gyventi. Čia dideli užmojai ir aplinkos tvarkyme. Šioje srityje dar ne viskas padaryta, tačiau daug kuriamas, o svarbiausia, yra didelis noras pasiekti užsibrėžtą tikslą.

Antrės dienos maršrutas

pasuko į rajono pietryčių dalies ūkius. Čia agrolandšaftas ir reljefas visai kitokie. Lygumas pakeitė kalvos, kalvelės. Ariamos žemės masyviai įvairios konfigūracijos, įsiterpę tarp daubų ir miškų. Mechanizatoriui čia reikia būti vos ne akrobatu. Tačiau jauti laukai mažai kuo nusileidžia lygumų ūkių pašėliams. Griaunami seni namai, o ju vietoje statomi nauji mūriukai. Atrodo, visos Kurklių miestelių statyba pastoliuose, o kur jau įsikūrę naujakuriai — malonu žiūrėti.

Ant aukšto upeliukščio kranto yra įsikūrusi „Nevėžio“ kolūkių centrinė gyvenvietė, neveltui vadinama Gražiaviete. Vietla čia išlikusių graži, bet stalyboms nepatogi. Na, ir aplinkos su tvarkymui čia sąlygos ypatingos. Kaip išmanydami neviežiečiai puošia savo kolūkių centrą. Prisodinta daug medelių, alnaujinta ūkio kultura. Padidėjus ūkio valdoms, nieko nelaukiant, iš karto pasirūpinta nutiesli keliu, kuris sujungtų „Gražiavietę su Adamava“.

Pats jauniausias amžiumi ir patyrimu ūkių vadovų tarpe yra M. Melnikaitis kolūkių pirmininkas D. Riklė.

ruskelta iš 3 pusl.

KOLEKTYVINIS DARBAS

PO SAVO IR KAIMYNŲ KIEMUS PASIŽVALGIUS

Atkelti 1 ir 2 pusl.

taponis. Per gana trumpą laiką jis sugebėjo suburti darnų kolektyvą. Ir kolūkio laukai atrodė ne prasčiau, kaip pirmųjų metų. Kadangi šis kolūkis šliejasi prie Rubikių ežero, tai jo pakrantėje kolūkio valdyba pasinūpijo įrengti laikiną poilsia vietę, pastatė nusirengimo kabinas ir kitus patogumus. Tik, deja, apgailėstai kolūkio pirmininkas, jau pirmieji šių metų poilsiautojai viską išlaužė, sudaužė. Jie visiškai negerbia kitų žmonių darbo.

Svėdasų kolūkio laukai labai tvarkingi. Čia kiekviena žemės pėda turi savo paskirtį ir tarnauja žmogui. Respublikinio kelio į Rokiškį pakelė deramai sutvarkyta, apšvieta. Tai priešingybė kelio į Uteną pakraščiams. Šalvygų ir reikalavimai visur tie patys, tik šeiminingai kiti.

Kelionė užbaigė Elmininkų eksperimentiniame ūkyje, kurio gyvenvietės ir ūkai tvarkingumu lygių neturi. Čia visur žydi gėlės, kiemuose tvarka, švara. Ir pagalvojai: niekaip šie žmonės turi mažiau ūkiškų darbų? Turbūt svarbu ne tai. Svarbiausia — noras, įprotis gražiai gyventi.

Valstietį išmokyti tvarkingai ir gražiai gyventi per vieną dieną neįmanoma. Reikia nuolatinio, atkaklaus ir kruopštaus darbo, — pabrėžė, susumuojant išvykos rezultatus, LKP rajono komiteto pirmasis sekretorius J. Pešeckas. — Elmininkuose šia kryptimi dirbama jau seniai.

Kalbant aplamai apie rajono gyvenvietes, tenka apgailestauti, kad tokiame gražiame rajono landsaife kol kas skleidžiasi tik pirmieji aplin-

Už aplinkos grožį

Įvyko Skiemonių apylinkės Tarybos sesija, kuri apsvaistė klausimą „Dėl apylinkės ūkių, įstaigų, organizacijų darbo, kompleksiskai formuojant ir tvarkant aplinką“. Šia tema pranešimą perskaitė sveikatos apsaugos, socialinio aprūpinimo ir aplinkos tvarkymo nuolatinės komisijos pirmininkė L. Stukienė. Apylinkės deputatai M. Melnikaitis kolūkio pirmininkas D. Krikštaponis, mokytoja A. Krikštaponienė, fermos vedėja R. Devainienė kalbėjo apie tai, kas daroma grąžinant gyvenviečių, gamybinių sektorių, ūkio fermų aplinką, ateities perspektyvas ir būdus sukurti aplinkos grožiu.

Sesijos darbą apibendrino Skiemonių apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkė V. Augustinienė. „Skie-moniečiai, puoselėdami aplinkos grožį, paskelbė eilę konkursų išaiškinii geriausiai besitvarkančiai kultūros, švietimo, medicinos įstaigai, paroduotei, kolūkio kontorai, gyvenvietei bei individualiai sodybai.

Svarstyty sesijoje klausimu apylinkės deputatai priėmė sprendimą.

B. Romaitė

kos grožio žiedai, atsklotos salelės vidutinybės jūroje.

Tiek gyvenvietėse, tiek ir vienkiemiuose dar neretai bendrą aplinkos vaizdą gadina paliekami prie sodybų dirvonai karvių ganymui. Atsisakyti šio įpročio labai sunku. Jeigu visi tie dirvonai apie sodybas būtų įmatuoti į sodybinį sklypą, žmogus būtų priverstas juos panaudoti intensyviau.

Vidury ūkio pasėlių įkištas vienišas piktžolėtas sodybinis sklypas atrodo pasigailėtinai ir tik trukdo mechanizatoriams dirbti. Sodybinius sklypus taip pat reikėtų koncentruoti vienoje vietoje, arba duoti žmonėms tokius plotelius, kurie netinka mechanizuotam dirbimui.

Apibendrinant išvykos rezultatus, reikia pažymėti, kad pagrindinis žemės tvarkymo ir agrolandsaifo formavimo faktorius vis tik lieka melioracija. Tačiau nepateisinama, kad, belaukiant melioratorių, būtų apleisti ir nedirbami atskiri žemės plotai, kaip kad buvusiam „Gegužės pirmosios“ kolūkyje ir

kitur.

Kur geri keliai, ten žymiai mažiau pasėlių ir žaliųjų išvažinėjimo atvejų, o kur gerio kelio nėra, tai paprastas lauko keliukas virsta ketureikiu judėjimo autostrada. Tokiu atveju nukentčia ne tik aplinka, bet ir pasėliai.

Įvairūs yra ūkių specialistų požiūris į akmenis. Vieni, kaip Levaniškio kolūkyje, yra tos nuomonės, kad akmenys — bereikalingas balastas, ir juos užkasa žemėn. Kiti verčia ant kelių, krauna pamiskėse. Svėdasų kolūkis iš akmenų pastatė siloso tranšėjas: pigu ir paprastai. Šiaip ar taip, bet akmenys yra turtas, kurį reikia vertinti.

Kiekviename ūkyje dar yra rezervų žemės naudojimui ir aplinkos tvarkymui gerinti. Norėsi, kad pasižvalge po savo ir kaimynų kiemus, pasiklausė draugiškos kritikos ir pagyrimų, dar aktyviau įsijungtume į aplinkos tvarkymo darbus, labiau brangintume žemę — mūsų maitintoją.

K. Saulienė

Malonu dirbti ir ilsėtis

Trūkščių vidurinės mokyklos kieme susirinko VIII ir Xa klasių mokiniai. Ir štai atriedėjo „Aukštakalnio“ kolūkio autobusas, kurio labai laukėme, nes visi kuo greičiau norėjome vykti į darbo ir poilsio stovyklą.

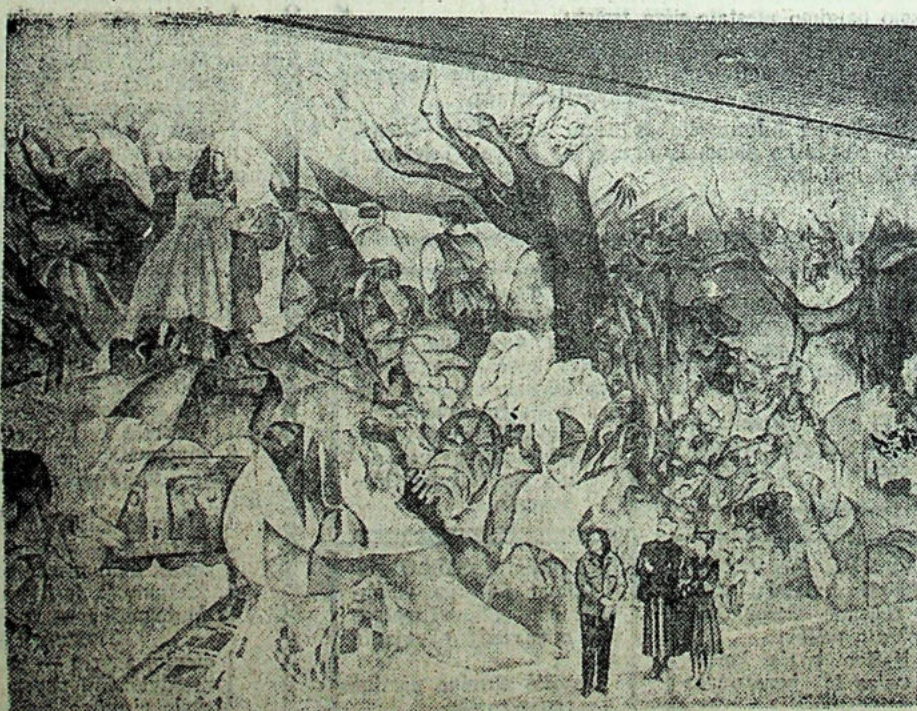
Autobusas sustojo Latavėnų kaime, prie buvusios pradinės mokyklos. Nutarėme gražiai sutvarkyti stovyklos aplinką. Daug mums padėjo mokytojos O. Bartulytė ir M. Klimauskienė.

Naujakuriams sunku. Reikia iššluoti patalpas. O su kuo? Bėgame pas gretimai gyvenančią Latavėnų parduotuvės vedėją V. Bėrolaitę. Reikia iškelti vėliavą, nėra kastuvo, stiebo, bėgame pas kaimynus Magylas. Sumanėme poilsio vakarą gamtoje. Lyg ir savaime atsirado magnetofonas, kabelis. Tai kolūkio komjaunuolių B. Tubytės, K. Kruopo pagalba. Nė vienas Latavėnų kaimo gyventojas nepraejo pro šalį, nepasidomėjęs, kaip mes įsikūrėme. Ir dirbant runkelių laukė sulaukiamie patarimų, kurie atstoja molišnos ar tėvelio pamokantį žodį.

Malonu moksleiviams dirbti ir ilsėtis, kai aplink nuosirdūs, geri žmonės.

Violeta Magylaitė

Darbo ir poilsio stovyklos „Atžalynas“ narė

Vilniaus Valstybinio dailės instituto docentė, Respublikinės premijos laureatė Sofija Veiverytė su savo buvusiomis studentėmis N. Džškova ir A. Bangle Lietuvos žemės ūkio ekonomikos instituto aklų salėje sukūrė didžiausią interjerinę freską „Mūsų kraštas“. Jos plotas — 240 kvadratinų metrų.

Šioje freskoje vaizduojama žemaitija, aukštaitija, dzūkija ir suvalkija, liaudies tradicijos, darbas, poilsis, aprėdai.

NUOTRAUJOJE: autorės prie freskos.

V. Gulevičiaus (ELTA) nuotr.

KNYGAI — PLATŲ KELIĄ

Praeitą savaitę įvyko LTSR Savanoriškos knygos bičiulių draugijos Anykščių rajono organizacijos valdybos II-asis plenumas, kur buvo apsvaistyta knygos bičiulių veikla, vykdančios TSKP CK nutarimą „Dėl tolesnio ideologinio politinio auklėjamojo darbo gerinimo“.

Savo pranešime rajono knygos bičiulių draugijos pirmininkas S. Siaurusaitis pažymėjo, kad, vystydamos ir plėsdamos įvairiapusę knygos propagandą, draugijos organizacijos pagrindinį dėmesį skiria marksizmo-leninizmo veikalų, TSKP XXV suvažiavimo medžiagos, partijos CK plėnimų nutarimų, draugo L. Brežnevo kūrinių, visuomeninės-politinės literatūros propagavimui. Didelis dėmesys skiriamas tinkamam V. Lenino gimimo 110-ųjų me-

tinų, Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečiui, Pergalės prieš fašistinę Vokietiją 35-osioms metinėms pažymėti. Visose pirminėse organizacijose pravedami literatūriniai vakarai, susitikimai su kovų už Tarybų valdžią veteranais, organizuojami knygų aptarimai, parodos.

Draugijos rajoninė valdyba nuveikė nemažą darbą telkiant naujus narius, aktyvinant knygos bičiulių veiklą. Sėkmingai dirba Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio, Melioracijos statybos montavimo valdybos, „Ateities“, Svėdasų, „Gimtosios žemės“, „Aukštakalnio“ kolūkių, Trūkščių, Anykščių, J. Biliūno, Viešintų vidurinių mokyklų bei kitos pirminės organizacijos.

Bet dar yra organizacijų, kur nepakankamai panaudojama knyga komunistiniam darbo žmonių ir ypatingai

jaunimo auklėjimui. Dar mažai panaudojami asmeninių bibliotekų fondai, neišaiškinamos vertingos asmeninės kolekcijos. Silpnai vystoma ir paskaitinė veikla, per mažai organizuojama meninių literatūrinių renginių, mokyklinio amžiaus vaikams, jaunimui.

Plenume dalijosi mintimis apie knygos bičiulių tolimesnės darbo gaires. Debeikių bibliotekos vedėja D. Steponavičienė, Anykščių knygyno darbuotoja M. Piprienė, Anykščių kultūros rūmų metodinio kabineto vedėja A. Puikienė. Plenume dalyvavo ir kalbėjo LKP Anykščių rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas A. Sadaunykas, LTSR savanoriškos knygos bičiulių draugijos valdybos propagandos ir redakcinio-leidyklinio skyriaus vedėja A. Kallauskienė.

V. Valšnyš

Pagerinkime pašarinių grūdų kokybę

Mūsų respublikos žemdirbiai kol kas neužsigauna reikiamo kiekio visapusiškai geros kokybės pašarinių grūdų. Jų ypač trūksta gyvulių prieaugliui, nes atskiroms gyvulių grupėms kombinuotų koncentruotų pašarų gaunama per mažą, o ir tie ne visada būna kokybiški. Miežių grūdai išauga mažai baltymingi, o pramonė dar nepajėgi aprūpinti žemdirbių baltyminingais priedais. Trūkstam baltymų koncentruotose pašaruose, žymiai daugiau sunaudojama pieno prieauglio šėrimui. Todėl būtina išauginti baltymingesnius grūdus.

Grūdų kokybė dažnai pablogėja dėl to, kad jie netinkamai paruošiami sandėliavimui, taip pat dėl prastų sandėliavimo sąlygų. Net žiemos metu sandėliuose randa-

mos drėgnų, šiukšlingų, kaitančių ar pelijančių grūdų. Rajono valstybinės sėklos inspekcijos pateiktais duomenimis, nepalankiais javams augti ir jų derliui sudoroti 1978—1979 metais, ūkiuose rasta 6—31 proc. blogos kokybės grūdų. To pagrindinė priežastis — per didelė grūdų drėgmė. Tačiau visų grūdų savybių sėklų kokybės

inspekcijoje nustatyti neįmanoma.

Norint gaminti visapusiškai geros kokybės grūdus net ir blogomis meteorologinėmis sąlygomis, reikia iš anksto suplanuoti visiemis jų gamybos etapams tinkamiausią technologiją. Grūdų pašarinės vertės pagerinimui, ypač baltymingumo padidinimui, reikia jau dabar rūpintis.

Siemet daugelyje ūkių javai sėti skubotai. Ne visur dirvos patręštos pagal rekomenduojamas trąšų normas. Ten, kur trūko azoto trąšų, gero ir baltymingo derliaus nebus. Ar trūksta javams azoto, išrėškė krūmijimosi-bamblių fazėje. Retoki, gelsvais lapais, mažai išsi-krūmiję neveslūs javai rodo azoto trūkumą dirvoje. Tokius javus būtina papildomai tręšti krūmijimosi-bamblių fazėje. Tyrimai parodė, kad patręšus neveslų miežių pasėlių bamblių fazėje 60 kg i ha azoto norma, grūdų derlius padidėjo 6.6 cent iš hektaro. Iki 40 cent aukščio javus galima tręšti barstomomis, prikabinomis prie lengvų traktorių. Tačiau jei dirva klampi, reikia pasitelkti aviaciją. Ankstyvesniu papildomu tręsimu, kai dirvoje trūksta azoto, daugiau padidiname grūdų derlių, negu baltymingumą. Tręšiant javus vėliau — plaukėjimo fazėje, žymiai padidėja grūdų baltymingumas ir stambumas, o jų atsparumas išgulimui nesusmažėja. Vėliau papildomai tręšti verta visas grūdines pašarines kultūras. Atliekant bandymus gerai sukuriantose priemoniose dirvose papildomai javų plaukėjimo metu buvo patręšti

Dalinai grūdų pašarinę vertę pablogėja, liems sukaitus prieš džiovinimą. Vėliau subrendus derliui arba esant lietingai javajutei, skubama kuo daugiau nu-pjauti javų, tuo tarpu retai kuriam ūkyje pajėgiama išdžiovinti trumpais terminais visus grūdus. Prie džiovyklų ir žolės mlylių agregatų susikaupia krūvos drėgnų grūdų, ir tie ima kaiti. Jei grūdai įkaista labiau, negu iki 28—30 laipsnių, jų kokybė pradeda blogėti: mažėja maisto medžiagų kiekis, pradeda daugintis pelėsiniai grybe-

Atkelti 4 pusl.

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1980, VII, 3

Pagerinkime pašarinių grūdų kokybę

Atkeltai spaud.

liai bei mikroorganizmai. Kuo drėgnesni grūdai, tuo greičiau jie sukaista. Išskirti karštą dieną ir nepakankamai subrendę grūdai kaista dar greičiau. Norint paankstinti javų pjūtį, javai pradedami pjauti vaškinės brandos fazėje. Tokie grūdai pradeda kaisti po keletos valandų. Net javų pjūtės pradžioje susikaupia prie džiovyklų didelės grūdų krūvos. Skubant nuimti derlių, „gaudant“ giedros valandas, sudaromos atsargos ne tik naklinei džiovinimoju pamainai, bet kartais ir keletui dienų. Tokiais atvejais grūdai pradeda krūvose pelyti. Dar labiau grūdų kokybę blogėja, jei krūvos pilamos ne pastogėje, o lauke ir jas aplyja. Nebetonuotose aikštelėse grūdai užteršiami žemėmis. Ūkių šeimininkai iš anksto turi pasirūpinti, kad grūdų aikštelės būtų išbetonuotos ir žengtos po slogu. Kad grūdai prieš džiovinimą nesukaistų, patariama juos ventiliuoti. Tam tikslui prie žolės miltų agregatų ar džiovyklų pastatomi ventiliuojami bokštai arba pačios aikštelės įrengiami grūdų kaupimo aruodai su aeroloviais ar pakeliamos grindys su ventiliacija. Neturint ventiliacinių įrengimų, reikia imtis ir kitokių priemonių, apsaugančių grūdus nuo gedimo. Iš Baisogalos eksperimentinio ūkyje, laikant juos aukštesnėse krūvose. Daugiausia sukaista paviršinis grūdų sluoksnis 10–40 cm gylįje. Apatiniuose sluoksniuose grūdai užsikonservuoja anglies dvideginio, kurį jie išskiria kvėpuodami. Todėl aikštelėse be ventiliacinių įrenginių grūdus reikia pilti į ne žemesnes, kaip 1–1,5 m aukščio krūvas. Jas perkasinėti netikslinga. Kad mažiau sukaistų ir paviršinis grūdų sluoksnis, jei turime polietileno plėvelės, reikia krūvas sandariai ja uždengti. Baisogalos eksperimentiniame ūkyje, uždengus vaškinės brandos šlapių grūdų krūvą polietileno plėvele ir palaičius vieną parą, grūdai įkaito tik iki 28 laipsnių. Mažiau krūvose kaista išvalyti grūdai.

Derliaus nuėmimo metu pradžioje būna laisvi sandėliai. Ten, kur yra gerai veikianti ventiliacija, šlapius grūdus galima išdžiovinti ir aruoduose. Nustatyta, kad giedriomis dienomis 33 proc. drėgmės grūdus paskleidus 0,5 m storio sluoksniu, galima išdžiovinti aktyvia ventiliacija be pašildymo oro per 10 parų. Jei orai lietingi, aktyvia ventiliacija be pašildymo oro džiovinoti neverta. Neretai grūdų kokybę pablogėja pačio džiovinimo metu nuo perkaitinimo. Nurodoma, kad byrančių iš džiovyklų pašarinių grūdų temperatūra turi būti ne aukštesnė, kaip 60 laipsnių. Tačiau šių nurodymų nepaisant neprisilaikoma. Žolės miltų agregatuose grūdai kartais įkaitinami iki 90 laipsnių ir daugiau. Perka-

tinus blogėja jų pašarinė vertė. Džiovyklose labai šlapių grūdų iš karto išdžiovinti neįmanoma. Todėl ne visiškai išdžiovintus grūdus reikia pabaigti džiovinimą aktyvia ventiliacija arba dar sykį perleisti per džiovyklas. Tačiau kartais, besikubant sudoroti derlių, grūdai antrąsyk neperdžiovinami ir patenka drėgni į sandėlius. Būna atveju, kad ir sausi grūdai sandėliuose atidrėksta. Tipiniuose sandėliuose laikomų grūdų drėgmė neturi viršyti daugiau kaip 14 proc. Į laikinai pritaikytas patalpas ar bokštus be ventiliacijos įrenginių reikia pilti dar sausesnius grūdus. Mat, tokiose patalpose, esant didesnei kaip 70–75 proc. oro santykinei drėgmei, grūdai atidrėksta. Baisogalos eksperimentiniame ūkyje, laikant grūdus 4–5 mėnesius drėgmės pralaidžiuose be ventiliacijos įrenginių 100 tonų talpos bokštuose, jų drėgmė padidėjo 2,5 proc. Seduvos eksperimentinio ūkio laikinai pritaikytoje patalpoje po dviejų mėnesių grūdai atidrėjo 1,4 proc. Tyrimų laikotarpiu oro santykinė drėgmė siekė 85–90 proc. Taigi, į atmosferos orui pralaidžias, be ventiliacijos įrenginių patalpas reikia pilti ne didesnę kaip 10–11 proc. drėgmės grūdus. Tokio drėgnumo grūdai, supilti rudeni, gerai išsilaiko iki pavasario. Jei grūdai supilami drėgnesni, juos tuoj pat reikia sušerti. Ilgesniam laikui tikslinga palikti grūdus, esančius ventiliuojamose patalpose. Grūdų drėgmė turi būti kontroliuojama džiovinimo metu. Įgudę specialistai grūdus išdžiovina iki reikiamos drėgmės, anie ją sprendami organoleptiškai. Tačiau kartais drėgni grūdai panuola į sandėlius ir dėl netinkamo drėgmės nustatymo džiovinimo metu. Reikia priminti, kad sausi (iki 14 proc. drėgmės) grūdai, spaudžiami rankomis, traška, sunkiai pjaunami peiliu, o nepiovus — subyra. Vidutinio drėgnumo (iki 14–15,5 proc. drėgmės) grūdus lengva piaušti peiliu ir pjaunami jie nestibyra. Šlapi (virš 17 proc. drėgmės) grūdai, pjaunami peiliu ir spaudžiami rankomis, plojasi. Tiksliau grūdų drėgmę nustatoma laboratorijose džiovinimo būdu. Tačiau iš laboratorijų duomenys dažnai gaunami pavėluotai, kai būna grūdai susandėliuoti. Greitam grūdų drėgmės nustatymui galima naudoti drėgnomačius. Drėgnomačį PVZ-10D galima įsigyti respublikiniame zoovet-tiekime.

Grūdų kokybę gali pablogėti ir tada, kai jie po džiovinimo nepakankamai ataušinti arba visai neataušinti sandėliuojami patalpose be ventiliacijos įrenginių. Tyrimai parodė, kad nepakankamai po džiovinimo ataušinti grūdai, laikant neventiliuojamose bokštuose ar laikinai pritaikytuose sandėliuose, tuoj po supylimo atidrėksta prie bokšto sienelių ir paviršiniame 10–15 cm storio sluoksnyje. Atidrėkę pradeda pelyti. Kad to neatsitiktų, į neventiliuojamas patalpas reikia pilti grūdus ataušinus iki oro temperatūros.

Net ir sausi, gerai po džiovinimo ataušinti ir išva-

lyti grūdų kokybę gali pablogėti, sandėliuojant blogai paruoštuose sandėliuose. Ištuštėjus sandėliams, būtina juos peržiūrėti, kur reikia — suremontuoti, patikrinti, ar gerai veikia grūdų ventiliavimo ir transportavimo įrengimai, atnaujinti aruodų ir bokštų numerius. Po remonto būtina sandėlius išdezin-fekuoti. Naudojant dūmines šaškes su heksachloranu, dezinfekciją patariama baigti ne vėliau kaip prieš 20 dienų, o naudojant kitus chemikalus — ne vėliau kaip prieš 10 dienų iki derliaus nuėmimo.

Sandėliavimo pradžioje būtina kruopščiai tikrinti grūdų būklę: išmatuoti jų temperatūrą, paimti pavyzdžius grūdų drėgmei ir kitiems kokybės rodikliams nustatyti. Šiam tikslui reikia sudaryti komisijas iš ūkio agronomo, zootechniko, veterinarijos gydytojo, sandėlininko ir padalinio vadovo. Jei randama kaistančių ir pelijančių grūdų, tučtuojau jie atskiriami nuo sveikų ir nukreiksmi. Po patikrinimo, gavus iš rajono valstybinės sėklos inspekcijos duomenis ir radus blogos bei vidutinės kokybės grūdų, reikia stengtis juos pagerinti. Drėgni grūdai ventiliuojami arba perdžiovinami džiovyklose, šiukšlingi — valomi, supuo-lę — perkeltami iš vieno aruodo ar bokšto į kitą.

Sandėliavimo metu visus, nors ir sausus, grūdus reikia nepamiršti giedromis ir saulėtomis dienomis ventiliuoti ir vėdinti. Tai sumažina ne tik jų drėgmę, bet stabdo kenksmingų grūbelių bei mikroorganizmų vystymąsi.

G. Marčionienė
Zemės ūkio mokslų
kandidatė

Staiga mirus ATJ val-rotoul NIKOLAJUI SVIRIDOVUI, gilią užuo-jauta žmonai ir vaikams reikiška
ATJ administracija ir profsąjunginė organi-zacija.

ALFREDUI KIAULIUI Liūdesio valandą, nete-kus tėvelio, nuoširdžią užuojautą reikiška
Naftos bazės kolek-tyvas ir benzovežių vairuotojai.

Okio pavadinimas				Okio pavadinimas			
Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1979 m.	per parą	+,- lygi-nant su 1979 m.	Iš karvės kg	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1979 m.	per parą	+,- lygi-nant su 1979 m.	Iš karvės kg
Andrioniškis	104	11,1	+0,5	Surdegis	109	10,0	+0,9
„Anykščių šilėlis“	111	13,1	+0,4	Svėdasai	137	14,6	+3,7
„Ateitis“	100	10,9	-0,2	„Svyturys“	119	15,7	+2,6
„Atžalynas“	100	10,6	—	„Už taiką“	104	10,9	+0,2
„Aukštakalnis“	101	11,0	+0,4	„Vienybė“	114	11,5	+1,2
„Aušra“	113	10,3	+1,2	Kolūkiuose:	109	11,9	+1,0
Cerniachovskio	110	11,0	+0,9	Jakšišio t. ūkis	94	10,7	-1,3
„Gimtoji žemė“	104	12,6	+0,3	Naujasodžio t. ūkis	94	10,5	+0,6
„Gintaras“	105	11,4	+0,5	Raguvėlės t. ūkis	94	9,3	-0,6
K. Staro	105	13,0	+0,9	Staškūniškio t. ūkis	98	9,1	+0,2
Kurkliai	105	10,9	+1,0	Sodininkystės t. ūkis	103	13,5	+0,4
„Lenino keliu“	103	13,3	+0,3	Elmininkų eksp. ūkis	105	11,3	+0,4
Levaniškis	113	14,6	+1,2	Valstyb. ūkiuose:	99	10,8	+0,1
M. Melnikaitės	122	11,0	+1,7	Aknystų pagalb. ūkis	99	9,5	+0,1
„Nevežis“	*	10,6	+0,7				
„Pirmyn į komunizmą“	112	12,1	+1,1				
„Puntukas“	114	12,5	+1,8				
Skiejonys	103	10,3	+1,0				

RAJONE: 107 11,6 +0,7

* — duomenys nelyginami.

Anykščių rajono Valstybinės statistikos Informacinė skaičiavimo stotis

Reikalinga

Anykščių autotransporto įmonė kviečia rajono vyresnių klasių moksleives vasa-ros atostogų metu padirbėti autobusų konduktorių parei-gose.

Kreiptis į kadru skyrių, arba skambinti telefonu 5-23-72. Administracija

Surdegio kolūkiui reikalin-gi traktorininkai darbai su MTZ tipo traktoriais, vairo-utojai, galvijų fermos selekci-ninkas-zootechnikas.

Aprūpinama gyvenamuoju plotu. Kreiptis į kolūkio valdy-bą arba skambinti telefonu 4-49-13, 4-49-35.

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIUKSTIS

„Nemuno“ fabriko kursinio mokymo kombinatas or-ganizuoja kursus sukėjų, verpėjų, ričiuotojų, šaltkalvių-remontininkų, šaltkalvių-elektrikų specialybėms įsigyti.

Į kursus priimamos merginos ir jaunuoliai, ne jau-nesni kaip 18 m. amžiaus, o nuo 16 m. — tik su rajono nepilnamečių komisijos nukreipimu.

Mokymosi laikas nuo 3 iki 6 mėn.

Įsigijus specialybę, mokamas vidutinis atlyginimas 170–200 rub. į mėnesį.

Aprūpiname gyvenamuoju plotu.

Informacija teikiama telef. 5-71-78, 5-71-57 arba as-meniškai kadru skyriuje: Rokišio rajonas, Juodupė. Direktorius

Vabalninko tarybiniame ūkyje-technikume ruošiami:

Dieniniame skyriuje:

1. Technikai-mechanikai.
2. Technikai-mechanikai — gamybinio mokymo meist-rai.
3. Zootechnikai.
4. Zootechnikai darbai tarpūkinėse kiauliniųkystės įmonėse.

Neakivaizdiniame skyriuje:

1. Technikai-mechanikai.
2. Zootechnikai.

Į dieninį skyrių priimami moksleiviai, baigę aštuo-nias klases. Baigę vidurinę mokyklą, priimami į antrą kursą. Mokslas trunka: zootechnikams 3 m. 7 mėn., technikams-mechanikams — 3 m. 10 mėn. Į neakivaizdinį skyrių priimami: zootechnikos specialybę — baigę 8 ir 11 klasių. Mokslas trunka atitinkamai 4 m. 6 mėn. ir 2 m. 6 mėn. mechanizacijos specialybę — baigę 11 klasių. Mokslas trunka 2 m. 11 mėn.

Pareiškimai priimami nuo birželio 1 d. pridedant:

1. Mokslo baigimo pažymėjimą (originalą).
2. Sveikatos pažymėjimą (forma Nr. 286).
3. Keturias foto nuotraukas (3x4).

Siunčiami mokyti su ūkių stipendijomis, pristato nu-kreipimą, patvirtintą ūkio vadovo ir buhalterio, o turin-tieji darbo stažą — išrašą iš darbo (kolūkiečio) knygelės. Baigę 8 klases, laiko šiuos stojamuosius egzaminus:

1. Lietuvių k. ir literatūra (diktantas).
2. Matematika — žodžiu.

Baigę vidurinę mokyklą, į zootechnikos specialybę laiko:

1. Lietuvių k. ir literatūra — raštu (rašinsys).
2. Chemija — žodžiu.

Į žemės ūkio mechanizacijos specialybę:

1. Lietuvių k. ir literatūra — raštu (rašinsys).
2. Matematika — žodžiu.

Stojamieji egzaminai vyks:

Į dieninį skyrių — rugpjūčio 20–22 d. d.

Į neakivaizdinį skyrių — lapkričio 25–27 d. d.

Mokslo pirmūnai priimami be stojamųjų egzaminų.

Priimant pirmenybę turi asmenys, siunčiami kolūkių bei tarybinių ūkių, turintys praktinį darbo stažą bei grįžę iš Tarybinės Armijos.

Visi moksleiviai aprūpinami bendrabučiu, gauna 30 rub. stipendiją.

Mokslo pirmūnams stipendija padidinama 25 pro-centais.

Mokslo metų pradžią rugsėjo 1 d. Smulkesnė infor-macija teikiama technikume.

Mokyklos adresas: Biržų rajonas, Vabalninkas, S. Nė-ries g-vė Nr. 8, telef. 5-43-51, 5-43-32, 5-43-11, 5-43-34, 5-43-16.

Mokyklos direktorius

Rinko Panevėžio spaustuvinė

nama rotacinė mašina. Indeksas 87262

Išleista antrosios pusės ketvirtadėliams ir šeštadėliams pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.243 Užsak. Nr. 1112

234930 Anykščiai, Sagalovo 29 Telefonai: redaktoriaus 5-14 74, red. pavaduotojo 5-14 46, skelbimų skvriaus ir ats sekretoriaus 5-12-58, laišų ir žemės ūkio skyrių 5-14 83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы и Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvinė Anykščių skyrius. Pergalės 38. Spaudė Ukmergės spaust. tuvė. J. Janonio 31. Spausdi-nama rotacinė mašina. Indeksas 87262

Išleista antrosios pusės ketvirtadėliams ir šeštadėliams pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.243 Užsak. Nr. 1112